

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
10 У 4248/21
05.11.2025. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ксеније Ивановић, председника већа, Тије Бошковић и Мире Василијевић, чланова већа, са судским саветником Урошем Јевтићем, записничарем, у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., чији су пуномоћници Милош Милошевић и Иван Љубисављевић, адвокати из Београда, ..., против туженог Универзитета у Београду, Одобра за професионалну етику, ради поништаја решења 02-12 број: 612-3639/4-20 од 29.01.2021. године, у предмету изрицања дисциплинске мере, у нејавној седници већа одржаној дана 05.11.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Универзитета у Београду, Одобра за професионалну етику, 02-12 број: 612-3639/4-20 од 29.01.2021. године и предмет **ВРАЋА** туженом на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Универзитет у Београду, Одбор за професионалну етику, да тужиљи АА из ..., ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 26.120,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбачена је жалба тужиље изјављена против Одлуке декана Економског факултета Универзитета у Београду, бр. 2538/1 од 08.10.2020. године, као недозвољена. Наведеном одлуком од 08.10.2020. године тужиљи, редовном професору Универзитета у Београду – Економског факултета, изречена је мера јавне опомене због неакадемског понашања из члана 22. Кодеска професионале етике Универзитета у Београду приликом превођења књиге Међународна економија аутора Доминика Салватореа, објављене од стране Центра за издавачку делатности Економског

факултета 2018. године (ИСБН 978-86-403-1545-6).

Тужбом поднетом Управном суду дана 02.03.2021. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа, због повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене права. Указује да је поводом захтева студента ... за утврђивање повреде Кодеска професионалне етике од 12.04.2019. године, који је допуњен два пута, у којем је истакнуто, ккао је то ближе да су у деветом издању уџбеника Међународна економија, аутора Доминика Салавтореа, као редактори и преводиоци наведени проф. Др ... и ..., да је у прегдговору преводиоца истакнуто да је првих једанаест поглавља превео проф др. ... а наредних десет тужила, да су у дванаестом издању наведеног уџбеника као редактори и преводиоци наведени тужила и докторанд ..., без информације о томе који део уџбеника су превели и редиговали нови преводиоци и редактори, да су упоређивањем деветог и дванаестог здања наведеног уџбеника са фокусом на првих једанаест поглавља може закључити да се ради о готово идентичним уџбеницима са незнатним изменама, да је из дванаестог издања наведеног уџбеника изпстало име и презиме претходног редактора и преводиоца проф. Др ..., те постоји основана сумња да су тужила и докторанд ..., повредиле чл. 22. и 26. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду. Након што су тужила и докторанд ... доставиле изјашњења на напред наведено, Стручна комисија је доставила мишљење Етичкој комисији факултета дана 01.07.2020. године у којем је указала да не може са сигурношћу да утврди да ли се у овом случају ради о преради превода као посебном ауторском делу, да то може утврдити лице које је стручно за област превођења, те не може да утврди да ли се ради о оригиналности или плагијату текста, као и то да је стручна комисија у одговору од 27.07.2020. године, изјашњавајући се на поновни захтев етичке комисије факултета, остала при првобитном мишљењу. Међутим, етичка комисија стала је на становиште да тужила у реализацији 12. издања уџбеника није на адекватан и благовремен начин истакла улогу професора ... која је присутна и у 12. издању уџбеника, услед чега је неакадемским понашањем приликом превођења предметног уџбеника поверила Кодекс професионалне етике, без навођења који његов члан је повређен, нанела штету факултету и педложили да се тужили изреке јавна опомена. По мишљењу тужиле, етичка комисија није могла да донесе овакав закључак, јер одредбама чл. 22. и 26. Кодекса, а у вези са чланом 21. нису обухваћени преводи и стручна литература, нити је стручна комисија утврдила да се ради о плагијату. Такође, наставно научно веће отворило је расправу, али се супротно члану 5. став 9. Правилника о поступку није изјашњавало о Извештају етичке комисије, већ је спровело тајно гласање и изгласало да је тужила повредила члан 22. Кодекса професионалне етике, неакадемским превођењем 12. издања књиге Међународна економија и препоручило меру јавне опомене и супротно одредби из члана 6. у вези са одредом члана 5. став 10. Правилника о поступку, одлуком Наставно – научног већа бр. 2536/1 од 08.10.2020. године поучена је тужила да је против ове одлуке могуће изјавити жалбу Одбору за професионалну етику у одређеном року. Даље наводи да је дана 08.10.2020. године, декан Универзитета у Београду – Економског факултета (као првостепени орган) на основу члана 5. став 10. Правилника о поступку донео је одлуку број 2538/1 којом је иречена мера јавне опомене тужили неакадемског понашања из члана 22. Кодеска професионалне етике Универзитета у Београду приликом превођења књиге Међународна економија, у којој је поновио навод еиз одлуке Наставно – научног већа број 2536/1 од 08.10.2020. године, селективно приказао чињенично стање, наводи да је и под претпоставком да је цео превод првих једанаест поглавља 12. издања урадила без

иакавог увида у првобитни превод проф. ..., била дужна да га наведе као коаутора. Такође, поучена је да против ове одлуке може поднети жалбу. Одлучујући о жалби тужиље, Одбор за професионачну етику, донео је оспорено решење од 29.01.2021. године, којим је жалбу одбацио као недозвољену, за коју тужиља сматра да је незаконита и неправилна. Најпре указује на одредбу члана 5. Правилника о поступку, а затим и одредбу члана 6. којом је прописано да лице против којег је изречена мера може изјавити жалбу против одлуке декана из члан 5. став 1. тог Правилника. Истиче да је Правилником о поступку прописано да се жалба може изјавити изричито против одлуке декана којом је изречена мера а која обухвата и заснива се на одлуци наставно научног већа јер се њоме (одлуком декана) окончава поступка пред првостепеним органом, али не и против одлуке наставно – научног већа која јој претходи. Другим речима, против одлуке наставно-научног већа није дозвољена жалба, већ се иста побија жалбом против коначне одлуке која је у овом случају одлука декана. По налажењу тужиље, ради се о везаној жалби којом се побија коначна али и све одлуке на којима се ова заснива а против којих није дозвољена посебна жалба. Сматра и то да тужиљи не може бити на штету то што је одлуком наставно - научног већа бр. 2536/1 од 08.10.2020. године дата погрешна правна поука, имајући у виду одредбу члана 19. Правилника о раду етичких комисија и Одобра за професионалну етику туженог органа и одредбу члана 141. став 6. Закона о општем управном поступку. Због наведеног, погрешна је одлука туженог органа да се жалба не разматра, јер је тужиља наводно пропустила да поднесе посебну жалбу против одлуке Наставно - научног већа Економског факултета бр. 2536/1 од 08.10.2020. године. Даље указује и на одредбе чл. 5. и 8. Закона о општем управном поступку, односно на начело законитости и предвидивости, као и начело помоћи странци, те сматра да је орган дужан да пружи потребну помоћ онда када је то по његовој оцени потребно, као и то да према одредби члана 59. став 1. наведеног закона обавести подносиоца на који начин да поднесак уреди. Истиче да тужени није оценио ниједан жалбени навод, да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, па предлаже да суд у спору пуне јурисдицкије реши предметну управну ствар на начин предложен у петитуму тужбе, или да тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужиљи надокнади трошкове управног спора и то за састав тужбе по АТ износ од 24.750,00 динара и таксе по ТТ.

У детаљно датом одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Истиче да је неспорна чињеница да тужиља није изјавила жалбу против првостепене одлуке Наставно – научног већа Економског факултета у Београду бр. 2536/1 од 08.10.2020. године, којом је утврђено неакадемско понашање проф. др АА из члана 22. Кодекса професионалне етике на Универзитету у Београду, те сматра да овом тужбом, покушава да избегне правне последице због тога, подношењем тужбе против решења другог управног органа – декана Економског факултета Универзитета у Београду, које је донето у другом поступку – изрицања дисциплинске мере, а које се на тој одлуци заснива. Указује да се ради о два различита управна органа и то наставно – научног већа у поступку утврђивања неакадемског понашања и декана факултета у поступку изрицања мера због неакадемског понашања. Такође из жалбе која је заведена под бр. 02-612-3639/1-20 од 26.10.2020. године јасно произлази да је предмет жалбе само одлука декана Економског факултета бр. 2538/1 од 08.10.2020. године, због чега није било места да се та жалба евентуално третира као жалба изјављена против одлуке другог органа, посебно што против одлуке Наставно – научног већа ниједном законском одредбом жалба није искључена. Због наведеног,

сматра да се не ради о везаној жалби, како то тужила наводи, нити је основан навод тужбе да се у тој ситуацији има сматрати да се жалбом истовремено побијају и све друге одлуке - управни акти против којих нису дозвољене посебне жалбе. Посебно указује да оба акта и одлука Наставно научног већа и одлука декана Економског факултета садрже поуку о правном леку, по којем је тужила могла да поступи, односно могла је изјавити жалбу, што у односу на одлуку Наставно - научног већа није учинила. Са ових и осталих разлога наведених у одговору на тужбу, предложио је да суд тужбу одбије, а тужилу обавезе да надокнади трошкове овог спора.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени оспорено решење донео с позивом на одредбу члана 167. став 1. Закона о општем управном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 18/16), налазећи да жалба није дозвољена. Ово јер је у проведеном поступку утврђено да је Наставно – научно веће Факултета на седници одржаној дана 07.10.2020. године донело Одлуку бр. 2536/1, којој се утврђује неакадемско понашање тужиле, на основу које је декан Факултета донео Одлуку бр. 2538/1 од 08.10.2020. године, којом се тужили изриче мера јавне опомене због неакадемског понашања из члана 22. Кодекса. Образлажући разлоге за донету одлуку тужени је навео да је одлука Наставно – научног већа Факултета бр. 2536/1 од 08.10.2020. године коначна и правноснажна, будући да тужила није изјавила жалбу, и која је претходила доношењу ожалбене одлуке декана Факултета, која је нужан услов и основ за доношење одлуке о изрицању мере повреде Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду из члана 16. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику. Тужени је навео и то да се жалба против одлуке декана којом се изриче мера за повреду Кодекса не може поднети из разлога којима се побија законитост одлуке којом је утврђено неакадемско понашање, већ само ако нису испуњени услови за изрицање мере из члана 16. истог Правилника.

Одредбом члана 5. став 10. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова ("Гласник Универзитета у Београду " бр. 193/16...214/20), прописано је на основу одлуке наставно – научног већа из става 9. тог члана којом је утврђено неакадемско понашање, декан, односно савет уколико је захтев поднет против декана, у року до 15 дана изриче мере предвиђене чланом 16. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду.

Одредбом члана 6. став 1. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова, прописано је да лице против којег је изречена мера и подносилац захтева могу на одлуку из члана 5. став 10. тог правилника поднети жалбу у два штампана примерка (у даљем тексту: жалба) одбору за професионалну етику Универзитета у Београду (у даљем тексту: Одбору) у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Одредбом члана 14. став 1) Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду ("Гласник Универзитета у

Београду " бр. 193/16...215/20), прописано је да декан доноси одлуку у року од 15 дана од дана пријема мишљења етичке комисије. Ставом 2) истог члана Правилника, прописано је да декан може донети одлуку којом се захтев одбија, или одлуку којом се лице против којег је захтев поднет оглашава одговорним и изриче одговарајућу меру за повреду Кодекса.

Одредбом члана 15. став 1) Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду, прописано је да лице против којег је покренут поступак и подносилац захтева могу на одлуку декана из члана 14. овог правилника поднети жалбу наставно - научном већу у року од 8 дана од дана пријема одлуке. Према ставу 2) истог члана Правилника, изузетно, лице којем је изречена мера јавне осуде може Одбору да поднесе захтев за преиспитивање одлуке наставно - научног већа донете по жалби, у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

По оцени суда, основано се тужбом тужиле оспорава правилност решења туженог органа. И по налажењу суда, тужени је доносећи оспорено решење повредио одредбу члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 18/16), на чију примену упућују одредба члана 19. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду, будући да разлози и прописи на које се тужени позвао у образложењу решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Тужени је оспореним решењем одбацио као недозвољену жалбу тужиле изјављену против одлуке декана Економског факултета Универзитета у Београду, бр. 2538/1 од 08.10.2020. године, иако је одредбом члана 15. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду, прописан поступак по правним лековима и могућност изјављивања жалбе против одлуке декана из члана 14. правилника, што значи да је жалба дозвољена. Наводи туженог којима указује да је при доношењу решења имао у виду да тужилца није изјавила жалбу на Одлуку Наставно научног већа Факултета бр. 2536/1, којој се утврђује неакадемско понашање тужиле, нису од утицаја на правилност овог решења, код изричите одредбе Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду да је жалба дозвољена, као ни позивање на одредбу члана 16. овог Правилника, који прописује врсте мера за повреду Кодекса. Поред наведеног, у списима се налази жалба од 26.10.2020. године коју је тужилца лично изјавила, заведена под бројем 612-3639/1-20, у којој је наведено да је изјављена против Одлуке декана Економског факултета Универзитета у Београду број 2538/1 од 08.10.2020. године, чијом садржином тужилца указује на неправилност мишљења Стручне комисије, указујући да се у образложењу одлуке декана и одлуке Наставно научног већа, констатује чињенично стање утврђено од стране Стручне комисије. У жалби је предложила да се побијана Одлука укине и предмет врати на поновно одлучивање или ако одбор нађе да има довољно елемената да одлучивање – одбије захтев С тога је остало нејасно да ли је тужилца жалбом оспорила одлуку декана Економског факултета којом јој је изречена мера јавне опомене или одлуку Наставно научног већа којим је утврђено неакадемско понашање из члана 22. Кодекса, будући да је одлука декана број 2538/1 од 08.10.2020. године донета на основу одлуке наставно научног већа, која одлука број 2536/1 је донет истог дана и против које је такође дозвољено изјављивање жалбе.

Суд је имао у виду наводе одговора на тужбу којима је тужени орган детаљније описао ток спроведеног поступка, али налази да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда, јер се према правном схватању Управног суда, одговором на тужбу и накнадно изнетим разлозима за донету одлуку не могу отклањати недостаци решења чија се законитост оцењује у управном спору. При томе, уколико се са

сигурношћу не може утврдити да ли се садржином предметне жалбе оспорава одлука декана 2538/1 или Одлука Наставно научног већа Факултета бр. 2536/1, обе од 08.10.2020. године, онда је тужени био у обавези да поступи према одредби члана 59. Закона о општем управном поступку, имајући у виду одредбу члана 8. истог закона.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, применом одредби чл. 40. ст. 2. и чл. 42. ст. 1. Закона о управним споровима. У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедби суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. ст. 2. истог закона.

Имајући у виду донету одлуку, суд је оценио да је основан захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, те је тужилји на име састава тужбе досудио одређени износ од 24.750,00 динара, сагласно Тар. бр. 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 56/25), као и трошкове на име судске таксе за тужбу у износу од 390,00 динара и пресуду у износу од 980,00 динара, према Таксеној тарифи Закона о судским таксама ("Сл.гласник РС" бр.28/94...95/18 и 91/25), па је применом чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 72/11...10/23), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова спора, с обзиром на његов успех у спору, па је применом одредаба чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чл. 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 05.11.2025. године, 10 У 4248/21

Записничар
Урош Јевтић, с.р.

Председник већа-судија
Ксенија Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТТ